

Παράσταση στη μνήμη της μεγάλης Ελληνίδας στις Πρέσπες και στο Ηρώδειο

Μια Μελίνα χρειαζόμαστε τώρα

Μια παράσταση όχι με την κινηματογραφική βιογραφία της Μελίνας Μερκούρη, αλλά για την ψυχοσύνθεσή της; Δηλαδή, μια δουλειά για ένα έμπυχο, ακαρτογράφητο επί της ουσίας πληθωρικό υλικό; Αυτό τουλάχιστον επιθυμούν να προβάλουν οι συντελεστές της παράστασης «Μελίνα: όπου και να ταξιδέψω, η Ελλάδα...», που κάνει πρεμιέρα στις 24 Αυγούστου στις Πρέσπες και θα επαναληφθεί στις 7 Σεπτεμβρίου στο Ηρώδειο, ως προάγγελος των εκδηλώσεων για την επέτειο 20 χρόνων (το 2014) από το θάνατο της ηθοποιού και πολιτικού. Διότι του χρόνου η παράσταση, μια σύμπραξη του Ιδρύματος Μελίνα Μερκούρη, του Πολιτιστικού Οργανισμού Πρεσπών και της εταιρείας Adam, θα παιχτεί για μια ολόκληρη σεζόν στο Μπάντιντον.

Την πρόζα της συνέθεσε ο Στρατής Πασχάλης, ενώ τη σκηνοθεσία και χορογραφία υπογράφει η Σοφία Σπυράτου. Οι μουσικές είναι συνθέσεις του Σταύρου Ξαρχάκου. Η φόρμα της σκηνικής πρότασης προϋποθέτει μόλις δύο ερμηνευτές, τη Μαρία Ναυπλιώτου, που δεν θα υποδύεται όμως τη Μελίνα, και τον Γιάννη Στάνκογλου, και ένα Χορό. Τραγουδούν η Ελλην Πασπαλά και η Ηρώ Σαΐα.

«Μια Μελίνα τώρα μας χρειάζεται. Επειδή η Ελλάδα είναι χίλια κομματάκια. Τη Μελίνα, με άλλα λόγια, τη χρησιμοποιούμε», υποστηρίζει για το timing της παράστασης ο Γιώργος Λιάνης, επικεφαλής των Πρεσπείων.

Οι συντελεστές πάντως της μουσικοθεατρικής δουλειάς, που δεν θα είναι μια σκηνική βιογραφία όπως αυτή που παρουσιάζεται για τον Μίκη Θεοδωράκη, ξεκινάνε από μια επιθυμία: «Να δείξουμε την αγάπη μας για τη Μελίνα». «Θέλαμε να κάνου-

Οι πρωταγωνιστές
Μαρία Ναυπλιώτου
και Γιάννης Στάνκογλου

με ένα θέαμα λιτό, νευρώδες, αφαιρετικό και όχι μίμηση. Δεν θα δείτε τη Μελίνα. Δεν θα δείτε τη Ναυπλιώτου να φοράει ξανθιά περούκα. Κάνουμε μια παράσταση που θα μας θυμίσει το πάθος της Μελίνας για την Ελλάδα», αναφέρει η Σ. Σπυράτου.

«Οδηγηθήκαμε στην εικόνα ενός κεντρικού προσώπου, που όμως δεν ενσαρκώνει τη Μελίνα, αλλά την αναζητά και ταυτίζεται μαζί της», προσθέτει ο Στρατής Πασχάλης.

Η ψυχοσύνθεσή της θα αποδοθεί από το μονόπρακτό του, που είναι σύντομο «γιατί δεν είχαμε το χρόνο για κάτι περισσότερο. Θελήσαμε πάντως να αποφύγουμε τη γραφικότητα και τις ετικέτες».

Από τις συνεντεύξεις της στο διεθνή και ελληνικό Τύπο από το '50 έως το '90 ο Στρατής Πασχάλης σταχυολόγησε όσα «είχαν λογοτεχνική και δραματική αξία». Από το ανθολόγιο των αποσπασμάτων αυτών δεν προκύπτει όμως ένας διάλογος με

γραμματικότητα. Τα δεδομένα είναι ρευστά και ιδιοσυγκρασιακά.

Για τη Μαρία Ναυπλιώτου η παράσταση είναι «ένα μνημόσυνο, μια στιγμή στην οποία θα θυμόμαστε αυτούς που αγαπήσαμε. Δεν θα μπορούμε στη διαδικασία της μίμησης. Ολοι μαζί θα ακούσουμε μια ιστορία αληθινή. Και ίσως καταφέρουμε να συγκινηθούμε».

Παράδειγμα γενναιότητας και

θηλυκότητας προς μίμηση είναι η Μελίνα όχι μόνο για την ηθοποιό αλλά και για την Ελλην Πασπαλά, η οποία την πρωτογνώρισε 16 ετών στα γυρίσματα της «Δοκιμής» του Ντασσέν στη Νέα Υόρκη: «Ημουν μαζί με τους σπουδαστές που συμμετείχαν».

Στην παράσταση υπάρχει επίσης αναφορά σε τρεις παραστάσεις της Μερκούρη: «Λεωφορείον ο πόθος», «Γλυκό Πουλί της της Νιότης» και «Οπερα της Πεντάρας».

Τα σκηνικά και τα κοστούμια φιλοτεχνεί ο Γιάννης Μετζικόφ. Στην παράσταση την ορχήστρα θα διευθύνει ζωντανά ο ίδιος ο Ξαρχάκος. Συμμετέχουν επίσης οι ηθοποιοί Αλμπέρτο Φάις, Χλόη Μάντζαρη, Νεφέλη Μαϊστράλη, Κώστας Συλβέστρος. Μαζί τους και 12 χορευτές.

★ Στις Πρέσπες η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

ΙΩ.Κ.

Η Μελίνα με τον Ζυή Ντασσέν στην Ακρόπολη ανάμεσα στα γυρίσματα της ταινίας «Ποτέ την Κυριακή»